

ПРОБЛЕМА НАРКОМАНІЇ ТА ЇЇ ВПЛИВ НА ПРАВА ЛЮДИНИ ПІД ЧАС ВІЙНИ

Андрій Олегович САВЧИШКІН,

*здобувач першого (бакалаврського) рівня вищої
освіти спеціальності 081 “Право” Національного
аерокосмічного університету ім. М.Є. Жуковського
“Харківський авіаційний інститут”*

Науковий керівник: *Філіпенко Н. Є., доктор
юридичних наук, доцент, професор закладу вищої
освіти кафедри права Національного аерокосмічного
університету ім. М. Є. Жуковського “Харківський
авіаційний інститут”*

Наркотичні речовини відомі з давніх часів. Люди їх використовують для різних цілей. Наркотики – це інструмент. Будь-який інструмент можна використовувати з благими та недобрими намірами. Використання анестезії неможливо переоцінити. Зменшення больових відчуттів, наявність змоги проведення операцій дає можливість рятувати багато життів. Але й негативний вплив наркоманії на суспільство і людей теж важко оцінити. Вживання деяких речовин впливає на свідомість. Є професії, де вживання наркотиків можуть призвести до трагічних наслідків. Напрямів людської діяльності багато. Але особливої уваги заслуговують військові.

Професія військових передбачає забезпечення безпеки держави. Навички вбивства та використання для цього різних технічних засобів є важливою складовою методів цієї професії. Навантаження на психіку людини є дуже сильним. Тому у цій сфері застосування наркотичних засобів повинно суворо контролюватися.

Війна, на жаль, є невід’ємною частиною нашого світу. Явища, які виникають як її наслідки, є жахливими. Смерть, руйнування, страждання, голод, численні труднощі є супутниками війни.

Відомо, що закон під час війни діє по іншому. Правовідносини змінюються. Важко усім. У час війни на місцях владу мають військові. Чим ближче до фронту, тим вона більша. Наявність зброї дає можливість контролювати процеси на території. Зокрема це стосується й обігу наркотичних речовин.

Постійне зіткнення зі смертю, відчуття її можливості, формує у військових особливе ставлення до життя, законів та прав людини. Вони в напруженні. Їм важко фізично та психічно. Організм потребує розслаблення. Негайно його можуть дати алкоголь та наркотики. З історичних джерел відомо, що під час воєн ці речовини застосовували неодноразово. Як приклад можна навести другу світову війну. В армії СРСР військовим, при веденні наступу, передбачалися “бойові” 100 грам горілки. В армії Третього Рейху широко застосовувався стимулятор “Pervitin”, що зараз відомий як

метамфетамін [1]. Таким чином, історія застосування наркотичних засобів у армії є багатою.

Прийняття наркотиків впливає на сприйняття реальності. Це є небезпечним. Особливо коли сприйняття реальності та важкість в оцінці наслідків спіткає людей зі зброєю. Діяльність військовослужбовців будується на відмінних від правоохоронців принципах. Їх правовий статус дає право обмежувати права і свободи людини. Також обмежує відповідальність за деякі дії або звільняє від неї. Тому озброєним людям важливо тверезо оцінювати результати своїх дій та дотримуватись відповідної військової поведінки, не втрачаючи людяності. Це від них може вимагати обмежень у вживанні речовин, які впливають на свідомість. Недотримання міри у всьому, а тим паче у вживанні алкоголю та наркотиків може призводити до жахливих подій. Відомі випадки, коли у стані сп'яніння, як наркотичного так і алкогольного, військові здійснювали злочини. Також відомі факти самогубства. Це є проблемою.

Є зв'язок між вживанням наркотиків, алкоголю та причинами небойових втрат. Тому наявна необхідність долати зловживання ними. Шляхи досягнення цього можуть бути різними. Наприклад, професіоналізація інституту збройних сил [2]. Підвищення кваліфікації військових кадрів та дисципліни у армії, шляхом встановлення більш жорсткої конкуренції через надання більшого престижу професії. Більш суворі перевірки на психічні порушення, алкоголізм, наркоманію людей які мають доступ до зброї, незалежна періодична перевірка військовослужбовців на наявність у крові ознак вживання речовин. Введення впливу на правоохоронців, які займаються боротьбою з наркозлочинністю, у місцях, де здійснюються регулярні злочини у стані наркотичного сп'яніння.

Таким чином від військових, їх поведінки, морального, фізичного і психічного стану, залежить дотримання прав і свобод людини і громадянина у зонах бойових дій. Тому там не місце вживанням наркотиків. Тому що наслідки можуть бути тяжкими. Вживанню наркотиків військовими державі необхідно перешкоджати. Найкраще лікування – профілактика. Це означає, що проблему необхідно вирішувати системно, починаючи з зародків.

Список використаних джерел:

1. Препарати у третьому рейху. “Чарівні пігулки” Третього рейху. URL: <http://https://college36.ru/uk/sewerage/preparaty-v-tretem-reihe-volshebnye-tabletki-tretego-reiha-1-foto-no/>
2. Алещенко В. Імідж війська – імідж держави // Військо України. 2007. № 5